

"นายกฯ เตรียมยุบสภาภายใน ๙ เดือน ทำให้ข้าราชการเกียจคร้าน"

พาดหัวคอลัมน์เล็กๆ ในหนังสือพิมพ์หลายฉบับนี้แสดงถึงวัฒนธรรมการทำงานของข้าราชการไทยที่เคยได้ยินมาตั้งแต่ยังเป็นเด็กว่า “ทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม” จนกระทั่งผู้เขียนรับราชการมาเกือบ ๔๐ ปีแล้ว ได้รู้และเห็นจากประสบการณ์ตรงที่คนรอบข้าง ทั้งระดับที่เหนือกว่าและต่ำกว่า ส่วนใหญ่ก็ประพฤติปฏิบัติเยี่ยงนี้ หากจะหาเหตุผลมารองรับคำกล่าวนี้ คงต้องแยกแยะเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มที่ยันทำงานและกลุ่มที่ขี้เกียจทำ กลุ่มขยันนั้นเป็นฝ่ายงานทำเองโดยริเริ่มงานใหม่ โครงการอะไรที่เป็นประโยชน์กับหน่วยก็สร้างขึ้นทำขึ้นโดยไม่ต้องให้ผู้บังคับบัญชาสั่งเรียกว่าพวกไฟแรง กลุ่มนี้ทำแล้วก็ขาดการสนับสนุนผลอะไรๆ อาจถูกมองว่ามันจะขยันอะไรขนาดนั้นพอทำไปนานๆ มองซ้ายมองขวาก็ไม่มีคนอื่น นอกจากตัวเองทำอยู่คนเดียวเลยพานที่ถอดใจหมดกำลังใจแล้วเลยใส่เกียจคร้าน คือทอดธุระ ไม่อยากหยิบจับอะไรอีก ส่วนกลุ่มที่ขี้เกียจนั้นแน่นอนว่าไม่อยากทำอะไรอยู่แล้ว หรือบางคนอยากทำแต่ไม่ลงมือเสียทีพอมีเหตุผลว่านายกฯ จะยุบสภาเลยมีข้อแก้ตัวให้กับความขี้เกียจที่ตนเองเป็น ซึ่งไม่น่าจะเกี่ยวข้องกันสักนิด สุดท้ายสรุปจบที่ว่าหน่วยงานไม่ใช่ของเราคนเดียว ซึ่งเป็นประโยชน์ที่คนไม่คิดจะทำประโยชน์อะไรให้กับหน่วยงาน นอกจากกินเงินเดือนหลงไปฟรีๆ นำมาเป็นคำพูดแก้ตัวมาตั้งแต่โบราณกาลก็ว่าได้

ฉะนั้นหากหน่วยงานใดมีคนเช่นนี้อยู่มากๆ สภาพของเกียจคร้านย่อมเกิดขึ้นอยู่แล้ว แต่ที่จะว่างเพิ่มขึ้นโดยอ้างว่าเพราะนายกฯ พูดว่าจะยุบสภาน่าจะเป็นเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้น คนในสังคมย่อมมีความคิดเห็น

แตกต่างกัน แต่ก็ได้หมายความว่าความแตกต่างจะต้องทำให้แตกแยก ถ้าหากข้าราชการที่มีจิตสำนึกและมีวินัยของข้าราชการอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะนายกฯ จะยุบสภาหรือไม่ ก็ไม่เห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของแต่ละคนเลย นายกฯ ทำหน้าที่บริหารบ้านเมืองไป ข้าราชการก็ทำหน้าที่รับใช้บ้านเมืองไปตามที่ได้รับมอบหมายก็จบ เพราะเขามีข้อกำหนดของข้าราชการประจำที่ไม่ใช่ข้าราชการการเมืองไว้แล้วว่า ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง อาจเป็นไปได้ว่าคนกลุ่มนั้นหลงบทบาทอย่างนี้ถ้าเล่นละครคงต้องไถ่ลงจากเวที ใครที่รู้ตัวว่าเป็นอย่างนั้น คิดใหม่แล้วกลับมาทำหน้าที่ของตัวเองด้วยความรับผิดชอบเสีย บ้านเมืองแม้มีใครคนเดียวแต่เราก็ต้องช่วยกันรักษา เริ่มจากเราคนเดียวนี้แหละ เพราะถ้าไม่เริ่มที่ตัวเรา จะรอให้ใครเริ่ม หรือจะให้มีชาติบ้านเมืองก่อนจึงจะสำนึก อย่าลืมนะว่าแผ่นดินนี้ให้ที่อยู่ที่กินอย่างมีความสุข และหลายคนรำรวยจากการทำมาหากินบนแผ่นดินนี้ที่ได้มาจากการเสียสละเลือดเนื้อของบรรพบุรุษที่มีทั้งพระมหากษัตริย์ขุนนาง ไพร่พล และประชาชน อันเป็นคนไทยที่มีจิตสำนึกรักชาติรักแผ่นดิน ปกป้องไว้ให้พวกเราเลิกคิดที่จะทำร้ายทำลายชาติด้วยการใส่เกียจคร้านเสียที เพราะสำหรับข้าราชการนั้น การละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ถือเป็นความผิดอย่างร้ายแรง ถ้าจะใส่ขอให้เดินหน้าอย่างเดียว

เคยตั้งใจไว้ว่าจะหยิบแฉ่ฉีกๆ ของสังคมมาเขียนให้อ่านก็ทำได้ไม่นาน สุดท้ายต้องหันกลับมาติดกันตามเดิม ก็คงจะทำหน้าที่ไปจนกว่าจะหมดลมหายใจนั่นแหละ